

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320010900
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2320010900.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Michala Polláka a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci proti obžalovanému R. B., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 13.10.2021, sp. zn. 1T/76/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.5.2022 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta, rozsudkom zo dňa 13.10.2021, sp. zn. 1T/76/2020 uznal obžalovaného R. B. za vinného, že od presne nezisteného času si bez povolenia zadovážil a do 12: 15 hod. dňa 30.11.2019 v J., na ulici Trnavská, u seba vo vrecku vesty bez povolenia prechovával vrecko s tlakovým uzáverom s obsahom kryštalického materiálu s hmotnosťou 3,486 g, obsahujúci účinnú látku metamfetamín s priemernou koncentráciou 35,7 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 1.245 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá najmenej 31 obvykle jednorazovým dávkam na použitie, čo bolo zistené znaleckým skúmaním Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Bratislave pod číslom expertízneho skúmania PPZ-KEU-BA-EXP-2019/15504, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, do II. skupiny psychotropných látok, teda neoprávnenne zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku, čím spáchal zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. Za to bol odsúdený: Podľa § 172 ods. 1, § 36 písm. 1), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 7, § 42 ods. 1, podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov a 4 (štyroch) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol uložený obžalovanému i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 5 (päť) rokov. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Levice sp. zn. 0T/76/2020, zo dňa 31.08.2020, právoplatný 31.08.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor a to proti výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, v neprospech obžalovaného. Obžalovaný sa vzdal práva podať odvolanie. Podané odvolanie odôvodnil prokurátor takto (skrátene):

3. Uvedený rozsudok vo výrokovej časti týkajúcej sa spôsobu výkonu trestu odňatia slobody v ústave s minimálnym stupňom stráženia nepovažujem za správny a primeraný a postačujúci na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia. V uvedenom prípade treba pri určení zaradenia obžalovaného do výkonu trestu odňatia slobody zreteľ na to, že obžalovaný už bol vo výkone trestu odňatia slobody. Konkrétne obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp.zn.3T/86/18 zo dňa 14.09.2018, právoplatný dňa 7.12.2018 uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom v trvaní 15 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 28 mesiacov. Dňa 19.04.2021 bol nariadený výkon trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uznesením zo dňa 26.05.2021 bol určený spoločný spôsob výkonu trestov odňatia slobody v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp.zn. OT/109/18 zo dňa 28.12.2018, právoplatný dňa 28.12.2018 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace so zaradením v ústave na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Súčasne mu bol uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá vo výmere tri roky. Trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp.zn. OT/76/2020 zo dňa 31.08.2020, právoplatný dňa 31.08.2020 bol uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov so zaradením v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu bol uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá vo výmere 5 rokov. Uznesením zo dňa 26.05.2021 bol určený spoločný spôsob výkonu trestov odňatia slobody v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. S poukazom na vyššie uvedené zastávam názor, že boli splnené zákonné podmienky pre zaradenie obžalovaného R. B. na výkon trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za viaceré úmyselné trestné činy. Na základe uvedeného navrhujem, aby Krajský súd v Trnave zrušil rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/76/2020 zo dňa 13.10.2021 vo výroku o treste a zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste v súlade s týmto odvolaním.

4. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť. Prokurátor navrhol svojmu odvolaniu vyhovieť.

5. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 321 ods. 3 Trestného poriadku ak preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti; ak však zruší hoci aj len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

6. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na jeho zrušenie podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

7. Po preskúmaní napadnutého výroku, v rozsahu podaného odvolania a z dôvodov v ňom uvedených, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie je dôvodné.

8. Rozsudkom citovaným v odseku 1 bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania tam citovaného zločinu.

9. Prvostupňový súd odôvodnil rozhodnutie o treste tak, že vychádzal z ustanovení § 36 písm. 1), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 7, § 42 ods. 1, podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Tr. zák. Obžalovaný R. B. bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 0T/76/2020, zo dňa 31.08.2020, právoplatným dňa 31.08.2020, za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Taktiež mu bol uložený trest zákaz činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 5 rokov. Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov sa obžalovaný v minulosti dopustil viacerých priestupkov na úseku cestnej premávky. Z miesta bydliska je všeobecne hodnotený. Súd pri úvahe o treste s poukazom dospel k záveru, že účel trestu v danom prípade spĺňa iba uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Podľa záveru súdu si uloženie takéhoto trestu vyžaduje ochrana spoločnosti ako aj náprava obžalovaného. V danom prípade súd však neakceptoval návrh prokurátora spočívajúci v tom, že obžalovanému pri prevahe priťažujúcich okolnosti vymedzených podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. (poľahčujúce § 36 písm. 1) Tr. zák.) a pri použití § 38 ods. 4 Trestného zákona je potrebné uložiť podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody pri zvýšení dolnej hranici trestnej sadzby o jednu tretinu. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že spáchanie zbíhajúceho sa trestného činu sa v súlade so zásadou „ne bis in idem“, vyjadrenou v § 38 ods. 1 Tr. zák. nepoužije ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., ak by išlo zároveň o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, pričom môže ísť aj o okolnosť podľa ustanovenia všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 os. 2 Tr. zák.). V danom prípade súd pri ukladaní súhrnného trestu prihliadol na ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák., keďže obžalovanému v tomto prípade ukladal zvýšený súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Tr. zák. a z uvedeného dôvodu nepoužil ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák., z ktorého vyplýva, že ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

10. Súd obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov a 4 mesiacov, pre výkon ktorého trestu ho zaradil za použitia § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Je potrebné uviesť, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne postihnutý za drogovú trestnú činnosť, pričom v prejednávanej veci nebolo preukázané, že sa zaoberal aj distribúciou drogových látok. Zároveň súd poukazuje na okolnosti trestnej činnosti obžalovaného

ako aj na jeho postoj v prejednávanej veci, ktorý učinil vyhlásenie o vine a zároveň oľutoval svoje konanie. Vyhlásenie viny obžalovaným v súlade s podanou obžalobou, ktoré súd za splnenia zákonných podmienok ak prijme je nenapadnuteľné odvolaním. Takéto vyhlásenie je z hľadiska ďalšieho postupu súdu veľmi významné, keďže v rozsahu priznania obžalovaného sa nevykonalo kontradiktórne hlavné pojednávanie. Ž uvedených dôvodov súd s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 7 Trestného zákona, keďže obžalovanému v tomto prípade ukladal zvýšený súhrnný trest podľa zásad § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zák., nepoužil ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák.. Podľa tohto ustanovenia pri prevahe priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvyšuje o jednu tretinu, čo v danom prípade by dolná hranica trestnej sadzby odňatia slobody činila 5 rokov a 4 mesiace. Súd má zato, že uloženie takto vysokého trestu odňatia slobody by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne. Súd zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Levice sp. zn. OT/76/2020, zo dňa 31.08.2020, právoplatný 31.08.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, a zároveň s poukazom na jeho zrušenie uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 5 rokov.

11. Odvolací súd s odvolacími námietkami prokurátora v plnom rozsahu súhlasí. Úvahy prvostupňového súdu, citované v odseku 10 tohto uznesenia, vo vzťahu k určeniu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, sú nesprávne resp. nedostačujúce. Prvostupňový súd síce uviedol, že obžalovaného pre výkon ktorého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za použitia § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, neuviedol však prečo použil na zaradenie do výkonu trestu práve ustanovenie § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

12. Z odpisu registra trestov je pritom zrejmé, že obžalovaný bol už v minulosti odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý si aj vykonal. Odpis registra trestov obžalovaného overil odvolací súd aj telefonicky na evidencii väzňov ZVJS, pričom zistil, že vo veci Okresného súdu Levice vedenej pod sp. zn. OT/109/2018, v ktorej bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, si obžalovaný tento trest vykonal od 13.2.2019 do 11.6.2019 (pri započítaní ďalšieho času od 26.12.2018 do 28.12.2018). Trest si vykonal za spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, teda úmyselného trestného činu.

13. Je teda celkom zrejmé, že pri rozhodovaní o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, mal prvostupňový súd rozhodnúť podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona a obžalovaného zaradiť do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu (30.11.2019) bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na toto predchádzajúce odsúdenie sa pritom prihliada.

14. Z dôvodov uvedených odsekoch 11 až 13 tohto uznesenia, bolo potrebné napadnutý výrok o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody zrušiť. Nakoľko prvostupňový súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu na rozhodnutie, mohol odvolací súd sám rozhodnúť o zrušenom výroku, postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.